

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/2573
van het repertorium

Nr. 672 P 2003
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

I. Inzake notitienummer

en

1.
vertegenwoordigd door haar College van
Burgemeester en Schepenen,

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr. , loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie
van

2. ...

3.
met maatschappelijke zetel te
(HRT 54.212),

burgerlijke partij

4.
met maatschappelijke zetel te

burgerlijke partij

de burgerlijke partijen sub 3 en 4
vertegenwoordigd door Mr. advocaat
bij de balie van loco Mr.
, advocaat bij de balie van

tegen

geboren te op
Aannemer,
wonende te

beklaagde

aanwezig, bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

A/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der
wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewij-
zigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van
22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober
1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke
ordening (art. 42)

opslag van houtsnippers, steenpuin en ander
 allerhande afbraakmateriaal en afval
 verhardingen van grond met steenpuin;

PV

PV

PV

4. op perceel , thans gekend als
 met een oppervlakte van
 2 ha 84 a en 97 ca, gelegen te ;
 met een oppervlakte van 2 ha 89 a en 69 ca;

eigendom van ;

op 27 april 1995 te hebben uitgevoerd;

vanaf dan te hebben instandgehouden tot minstens 6
 mei 1999;

een stal van 50 x 15 meter opgetrokken na verval
 van de verleende bouwvergunning;

- navolgend PV (stuk 29
 in kft stuk 198).

B/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der
 wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
 ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewij-
 zigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van
 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober
 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke
 ordening (art. 42)

in strijd met de vergunning van 6 juni 1989 van
 het college van burgemeester en schepenen van de
 gemeente als eigenaar;

op het perceel , thans gekend als
 met een oppervlakte van
 2 ha 84 a en 97 ca, gelegen te

van 17 maart 1999 tot minstens 21 juni 2000 te
 hebben instandgehouden;

eigendom van

een verharde weg aangelegd met steenpuin,
 vertrekkende van en lopende tot de
 stalling met een lengte van 168 m en een breedte
 van 5 meter; aangelegd op een afstand van 226
 meter in plaats van 204 meter van de bestaande
 weg; en;

, blad 2 -

, blad

2 (stuk 133).

C/

Bij inbreuk op de artikelen 64, 78 en 81 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals aangevuld door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1984 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42),

in strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen;

van 1 mei 1997 tot minstens 1 april 1999

namelijk:

de wijziging van het gebruik van een vergund gebouw wat de hoofdfunctie betreft, van een loods opgetrokken in hout met een oppervlakte van 25 m en 15 m afgedekt met een zadeldak, zijnde een gebouw gelegen in een agrarisch gebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, naar een nieuw gebruik bestaande uit een ander dan agrarisch gebruik, in casu een gelagzaal, een noodwoning en een bergplaats te hebben in stand gehouden.

PV (kaft stuk 20),
 PV (kaft stuk 22),
 PV (kaft stuk 24), PV
 pagina 1 en 2 (stuk 91), PV (stuk
 131-132).

D/

Van 1 januari 1994 tot minstens 1 juni 2000

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 2.2 1c van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning,

zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten, opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen, bestaande uit papier, karton, hout,

het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

PV

PV , PV GP

PV , PV pol.

E/

Van 1 januari 1994 tot minstens 1 juni 2000

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, spijs het verbod afvalstoffen achtergelaten minstens verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk verontreinigde houtsnippers.

PV pol.

PV

PV

PV

PV pol.

F/

Van 7 juni 1996 tot minstens 1 april 1999

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 3.2.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten feestzalen en lokalen wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen 100 m² of meer bedraagt die het voorwerp uitmaakt van Bijlage 1 rubriek 3.2.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

PV (kaft stuk 20),

PV (kaft stuk 22),

PV (kaft stuk 24), PV

pagina 1 (pagina 2 inzake brand) (stuk 91),

PV (stuk 131-132).

G/

Vanaf 1 augustus 1996 tot 1 april 1999

Bij inbreuk op de artikelen 2§2, 3§1, 6 en 8 van het Decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven van 3 maart 1993, zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven te hebben geëxploiteerd of laten exploiteren, te hebben gebruikt of laten gebruiken, namelijk: wederrechtelijk houder is van het artikel 6 bedoelde herkenningsteken.

PV (kaft stuk 22),
 PV (kaft stuk 24), PV
 (kaft stuk 91).

Nr.
 Overgeschreven te kantoor op 4
 juni 2002 onder nr. Kosten
 242,07 euro. De Hypotheekbewaarder (get)

II. Inzake notitienummer

en

1.
 vertegenwoordigd door haar College van
 Burgemeester en Schepenen,
 Gemeentehuis,

burgerlijke partij

vertegenwoordigd als voormeld

2. ...

3.
 met maatschappelijke zetel te

(HR

burgerlijke partij

vertegenwoordigd als voormeld

4.
met maatschappelijke zetel te

(

burgerlijke partij

vertegenwoordigd als voormeld

tegen

geboren te op
Aannemer,
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan als voormeld

Beklaagd van:

te

A/

Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par. 4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1°, 146,1°, 146,9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaar (die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd) (die tot de werken opdracht heeft gegeven),

op het onroerende goed gelegen te gekadastreerd als met een oppervlakte van 92 a en 75 ca,

eigendom van

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

vanaf 1/12/2000 tot minstens 5/3/2002 te hebben instandgehouden

1. een constructie in betonplaten (in PV stalling genoemd) met een oppervlakte van 33,7 x 4 meter deels als woongelegenheid ingericht
2. verbouwing van een oude bakstenen constructie (in PV vakantieverblijf genoemd) met een oppervlakte van 8 x 9 m, verbouwd door in snelbouwsteen binnenmuren op te trekken en een sanitaire ruimte in te richten, met vernieuwing van het zadeldak door plaatsing van golfplaten en vernieuwing van ramen en electriciteit

akte van aankoop notaris d.d. 16 mei 1994.

B/

tussen 1 mei 1999 tot en met 1 januari 2001:

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 32.1 (Vlarem) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd,

te weten feestzalen en lokalen wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en een totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen meer dan 100 m² bedraagt, die het voorwerp uitmaakt van Bijlage 1 rubriek 32.1 (Vlarem) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

c/

van 1 mei 1999 tot en met 1 januari 2001:

Bij inbreuk op de artikelen 2§2, 3§1, 6 en 8 van het Decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven van 3 maart 1993, zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven te hebben geëxploiteerd of laten exploiteren, te hebben gebruikt of laten gebruiken,

namelijk het laten gebruiken van het terrein voor kampeeractiviteiten door middel van tenten, caravans, mobilhomes, kampeerauto's, woonauto's of iedere andere verblijfsvorm die niet onderworpen is aan een stedenbouwkundige vergunning, of wederrechtelijk houder is van het in artikel 6 bedoelde herkenningsteken.

Nr.

Overgeschreven te
juni 2002 onder nr.

kantoor op 4
Kosten

91,05 euro. De Hypotheekbewaarder (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 9 april 2003 door beklaagde opzichts de beschikking A1, A2, A3, B, D, E, F, G inzake notnr. en A1, B en C inzake notnr. alsook de beschikkingen op burgerlijk gebied
- op 10 april 2003 door de burgerlijke partijen

opzichts alle beschikkingen hen betreffende

- op 11 april 2003 door de burgerlijke partij opzichts alle beschikkingen haar betreffende

- op 14 april 2003 door het Openbaar Ministerie wat betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 1 april 2003 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Voeft de zaken gekend onder de notitienummers
(zaak I) en
(zaak II).

Heromschrijft de feiten in zaak I en verbetert de dagvaarding als volgt:

BEKLAAGD VAN:

te

A/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42)

Ingevolge de nieuwe wetsbepalingen te heromschrijven als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par. 4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1°, 146,1°, 146,9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als eigenaar die tot de werken opdracht hebben gegeven:

op de navolgende onroerende goederen, eigendom van in verdenkinggestelde,

gelegen te respectievelijk gekadastraerd
als respectievelijk de volgende werken;

1. (mandan hut)

op perceel gelegen te met een
oppervlakte van 1 na 4 a 91 ca,

eigendom var

tussen 31 oktober 1998 en 1 december 1998 te hebben opgericht,

van 1 december 1998 tot minstens 21 juni 2000 te hebben instandgehouden;

een mandan-hut, zijnde een cirkelvormige constructie met een diameter van 8 meter en een hoogte aan de wanden van ongeveer 2 meter en in het midden een hoogte van 2,5 meter;

perceel verkregen bij akte van aankoop
notaris d.d. 16/5/1994

2. (verharde zijweg)

op perceel thans gekend als
 met een oppervlakte van 2 ha 84 a 97
ca

ingevolge opsplitsing van zie
vermelding van de registratie op KS 8/5/01, en
gevoegd plan, cfr. stukken gevoegd onmiddellijk na
de beschikking tot mededeling d.d. 12/7/00) en
deels op perceel met een oppervlakte van
1 ha 8 a 53 ca;

alle percelen gelegen te

en eigendom van

van 17 maart 1999 tot minstens 21 juni 2000 te hebben instandgehouden;

een verharde zijweg met een lengte van 73 meter en een breedte van 5 meter,

 PV blz. 2 (stuk
133).

Akte van afstand/deling notaris d.d.
1/10/1992

3. (opslag afval)

op de percelen allen gelegen te
 thans gekend als met een
oppervlakte van 2 ha 84 a 97 ca
ingevolge opsplitsing van (zie
vermelding van de registratie op KS 8/5/01, en
gevoegd plan, cfr. stukken gevoegd onmiddellijk na
de beschikking tot mededeling d.d. 12/7/00)

moet gecorrigeerd worden in D nr 327 x 5
 (= in het PV van milieu-inspectie - kaft 9 -
 genoemd als zodat er enkel één perceel
 blijft wat betreft deze inbreuk, groot
 2 a 84 ca 97 ca, als dusdanig ook voortkomende van

eigendom van

van 1 januari 1994 tot minstens 1 juni 2000 te
 hebben instandgehouden

opslag van houtsnippers, steenpuin en ander
 allerhande afbraakmateriaal en afval
 verhardingen van grond met steenpuin;

PV

PV

PV

PV

PV

Akte van afstand/deling notaris d.d.
 1/10/1992

4. (stal van 50 x 15)

op perceel thans gekend als
 met een oppervlakte van 2 ha 84 a en
 97 ca,
 ingevolge opsplitsing van zie
 vermelding van de registratie op KS 8/5/01, en
 gevoegd plan, cfr. stukken gevoegd onmiddellijk na
 de beschikking tot mededeling d.d. 12/7/00) het
 betrokken gebouw geplaatst zijnde op het huidige
 cfr. supra A2 en plan, cfr. ibidem),
 groot 7 a en 52 ca (= ongeveer 750 m² vgl afme-
 tingen) in plaats van 2 ha 89 a en 69 ca

perceel gelegen te

eigendom van

op 27 april 1995 te hebben uitgevoerd;

vanaf dan te hebben instandgehouden tot minstens 6
 mei 1999;

een stal van 50 x 15 meter opgetrokken na verval
 van de verleende bouwvergunning,

- navolgend PV

(stuk 29

in kaft stuk 198),

Akte van afstand/deling notaris d.d.
 1/10/1992

B/

(verharde weg)

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42)

Ingevolge de nieuwe wetsbepalingen te heromschrijven als volgt:

bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par. 4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1°, 146,1°, 146,9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

in strijd met de vergunning van 6 juni 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als eigenaar;

op het in de dagvaarding
verkeerdelijk vermeld in plaats van
thans met een oppervlakte van 2 ha
84 a en 97 ca
ingevolge opsplitsing van (zie
vermelding van de registratie op KS
8/5/01, en gevoegd plan, cfr. stukken gevoegd
onmiddellijk na de beschikking tot mededeling d.d.
12/7/00)

perceel gelegen te

van 17 maart 1999 tot minstens 21 juni 2000 te hebben instandgehouden;

eigendom van

een verharde weg aangelegd met steenpuin, vertrekkende van en lopende tot de stalling met een lengte van 168 m en een breedte van 5 meter;
aangelegd op een afstand van 226 meter in plaats van 204 meter van de bestaande wegenis;

PV
2 (stuk 133).

blad 2 - PV

blad

Akte van afstand/deling notaris d.d,
1/10/1992

C/

(bestemmingswijziging: huidige saloon)

Bij inbreuk op de artikelen 64, 78 en 81 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals aangevuld door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1984 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1°, 146,1°, 146,9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999,

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als groot 3 a en 60 ca

in strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen;

van 1 mei 1997 tot minstens 1 april 1999

namelijk:

de wijziging van het gebruik van een gebouw wat de hoofdfunctie betreft, van een loods opgetrokken in hout met een oppervlakte van 25 m en 15 m afgedekt met een zadeldak, zijnde een gebouw gelegen in een agrarisch gebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, naar een nieuw gebruik bestaande uit een ander dan agrarisch gebruik, in casu een gelagzaal, een noodwoning en een bergplaats te hebben in stand gehouden.

PV (kaft stuk 20),

PV (kaft stuk 22,

PV (kaft stuk 24), PV

pagina 1 en 2 (stuk 91), PV (stuk 131-132).

Akte van afstand/deling notaris d.d.
1/10/1992

D/

Van 1 januari 1994 tot minstens 1 juni 2000

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 2.2 1c van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten, opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen, bestaande uit papier, karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber en bouw- en sloopafval, in casu sloopafval die het voorwerp uitmaakt van Bijlage 1 rubriek 2.2 1c van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

PV pol.

PV

PV

PV

PV pol.

E/

Van 1 januari 1994 tot minstens 1 juni 2000

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, spijts het verbod afvalstoffen achtergelaten minstens verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk verontreinigde houtsnippers.

PV pol.

PV

PV

PV

PV pol.

F/

Van 1 juni 1996 tot minstens 1 april 1999

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 32.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6

februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten feestzalen en lokalen wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen 100 m² of meer bedraagt die het voorwerp uitmaakt van Bijlage 1 rubriek 32.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.

PV (kaft stuk 20),
 PV (kaft stuk 22),
 PV (kaft stuk 24), PV
 pagina 1 (pagina 2 inzake brand) (stuk 91),
 PV (stuk 131-132).

G/

Vanaf 1 augustus 1996 tot 1 april 1999

Bij inbreuk op de artikelen 2§2, 3§1, 6 en 8 van het Decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven van 3 maart 1993, zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven te hebben geëxploiteerd of laten exploiteren, te hebben gebruikt of laten gebruiken, namelijk: wederrechtelijk houder is van het artikel 6 bedoelde herkenningsteken.

Deze kwalificatie kan gepreciseerd worden als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 2§2, 3§1, 6 en 8 van het Decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven van 3 maart 1993, zonder vergunning een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven te hebben geëxploiteerd of laten exploiteren, te hebben gebruikt of laten gebruiken, namelijk: het laten gebruiken van het terrein voor kampeeractiviteiten door middel van tenten, wigwams, caravans, mobilhomes, kampeerauto's, woonauto's of iedere andere verblijfsvorm die niet onderworpen is aan een stedenbouwkundige vergunning.

PV (kaft stuk 22),
 PV (kaft stuk 24), PV
 (kaft stuk 91)

Verbeterd de dagvaarding in zaak II door de vervanging in tenlastelegging A van de woorden "artikel 44 omschreven" door "artikel 44 van de wet van 29 maart 1962, thans artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999".

Op strafgebied

ONTSLAAT beklaagde van rechtsvervolgning voor de feiten van tenlastelegging C van zaak I.

Spreekt beklaagde VRIJ voor de feiten van tenlastelegging

- A 3 van zaak I, wat betreft de opslag van houtsnippers, steenpuin en allerhande afbraakmateriaal en afval,
- A 4 van zaak I en
- A van zaak II, wat betreft de oude bakstenen constructie.

VEROORDEELT beklaagde voor de vermengde feiten van tenlasteleggingen

van zaak I:

- A 1, A 2, A 3 wat betreft de verhardingen van grond met steenpuin,
- B, D, E, F en G

en van zaak II

- A, wat betreft de constructie in betonplaten,
- B en C

tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO (40,3399).

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht: op 14.873,61 euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van 3 maanden.

Verleent beklaagde gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 1.000 Euro of 1 maand vervangende gevangenzitting.

Laat de kosten van de dagvaardingen betekend ingevolge het bevel tot dagvaarding d.d. 2 december 2002 en de overschrijving ervan op het hypotheekkantoor, tesamen ten bedrage van 230,84 Euro, ten laste van de Belgische Staat.

Verwijst beklaagde tot de overige kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 595,44 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot betaling van een vergoeding van 25 EURO.

Verwijst beklaagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot betaling van een bedrag van TIEN EURO verhoogd met 40 deciem en gebracht op VIJFTIG EURO.

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijke toestand van volgende percelen gelegen te

- kadastraal gekend met een oppervlakte van 1 ha 4 a 91 ca, door het slopen van de wederrechtelijk opgerichte mandan-hut, zijnde een cirkelvormige constructie met een doormeter van acht meter en een hoogte aan de wanden van ongeveer twee meter en in het midden twee en een halve meter;

- kadastraal gekend met een oppervlakte van 2 ha 84 a 97 ca, en kadastraal gekend

- met een oppervlakte van 1 ha 8 a 53 ca, door het opbreken van de aangelegde toegangsweg van 168 meter lang en vijf meter breed en de zijweg van 73 meter lang en vijf meter breed, de verwijdering van alle steenpuin en afbraakmateriaal, alsook het aanvullen van de plaats met zuivere teelaarde, zodat ook het oorspronkelijke bodemreliëf wordt hersteld;

- kadastraal gekend met een oppervlakte van 2 ha 84 a 97 ca, door het verwijderen van alle steenpuin.

BEVEELT beklaagde deze herstelmaatregelen uit te voeren binnen één jaar vanaf heden onder verbeurte van een dwangsom van VIJFHONDERD EURO (500 Euro) per dag vertraging.

BEVEELT dat bij gebreke aan uitvoering door beklaagde binnen voormelde termijn de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beerse en de burgerlijke partijen ambtshalve in de uitvoering van voormelde herstelmaatregelen kunnen voorzien.

VEROORDEELT beklaagde tot het verwijderen van de achtergelaten afvalstoffen binnen zes maanden vanaf heden.

Op burgerlijk gebied

...

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

1. Op strafgebied

Overwegende dat de eerste rechter de tenlasteleggingen in zaak I terecht heeft aangepast en gepreciseerd;

Overwegende dat bijkomend conform het kantschrift van 26.10.05 van het Openbaar Ministerie, de feiten sub A., B. en C. van zaak I en sub A. van zaak II dienen geactualiseerd te worden als volgt: "... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ..."

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie volgende preciseringen en aanvullingen dienen te gebeuren:

- de datumbepaling dient gepreciseerd te worden als volgt:
 - de feiten onder A.2 en B. in zaak I: "van 17 maart 1999 tot 21 juni 2000"
 - de feiten onder B. in zaak II: "van 1 mei 1999 tot en met 1 januari 2001"
- de omschrijving van de feiten onder E. in zaak I als : "... spijts het verbod afvalstoffen achtergelaten minstens beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan nl. verontreinigde houtsnippers" ingevolge art. 21 van het decreet van 22 april 2005
- de omschrijving van de feiten onder C. in zaak II als: "bij inbreuk van de art. 2§1, 2§2, 3§1, 6 en 8 van het decreet ...";

Dat beklaagde van deze actualisering en precisering in kennis werd gesteld en hij desbetreffend zijn middelen van verdediging heeft kunnen voordragen;

Overwegende dat in zaak I (notnr.

na verwijzing van de raadkamer (beschikking van 8.01.02) er een dagvaarding als dagstelling wordt betekend op 31.05.02 voor de zitting van 18.06.02; dat vervolgens een nieuwe dagvaarding wordt betekend als dagstelling op 6.12.02 voor de zitting van 17.12.02; dat niets belet dat voor zover er nog geen definitieve uitspraak is gedaan van de aanhangige feiten opeenvolgende dagstellingen worden uitgebracht; dat de dagvaarding van 6.12.02 waarbij de feiten heromschreven zijn conform de op dat ogenblik van toepassing zijnde wetgeving de dagvaarding van 4.05.02 vervangt; dat derhalve de eerste rechter de kosten van de tweede dagvaarding en de kosten van de overschrijving op het hypotheekkantoor ten onrechte ten laste heeft gelegd van de Belgische Staat;

Overwegende dat de eerste rechter met het oog op een goede rechtsbedeling terecht de zaken gekend onder notnr. (zaak I) en notnr.

(zaak II) samenvoegde wegens hun onderlinge samenhang;

1. Zaak I: notnr.

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de eerste rechter terecht beklaagde heeft vrijgesproken voor de feiten onder de tenlastelegging A.3 (wat betreft de opslag van houtsnippers en steenpuin en afbraakmateriaal) en A.4 van de zaak I op grond van de overwegingen van de eerste rechter die het Hof overneemt en tot de zijne maakt;

Overwegende dat het Hof na nieuw onderzoek de tenlastelegging C wel bewezen acht;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting en door de stukken van het dossier de schuld van de beklaagde aan de overige feiten hem ten laste gelegd onder de tenlasteleggingen A.1, 2 en 3 (wat betreft de verhardingen van grond met steenpuin), B, D, E, F en G inzake notnr.

TU. zoals hiervoor geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven is om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en hier overneemt en aanvult als volgt;

Overwegende dat door beklaagde niet betwist wordt en uit de stukken blijkt dat de kwetsieuze bouwinbreuken gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. landschappelijk waardevol

agrarisch gebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 30 september 1977;

Dat een landschappelijk waardevol agrarisch gebied een agrarisch gebied is met bijzondere waarde en derhalve dient aanzien te worden als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 in fine van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals gewijzigd); dat de omschrijving landschappelijk waardevol een concretisering uitmaakt van het begrip "bijzondere waarde"; dat derhalve de instandhouding van deze wederrechtelijke constructies nog steeds strafbaar is;

Overwegende verder dat, blijkend uit de stukken, dat alle geviseerde constructies met name een mandanhut (A.1), een verharde zijweg (A.2), verhardingen van grond met steenpuin (A.3 tweede deel), alle vergunningsplichtige werken zijn waarvoor geen vergunning voorligt;

Overwegende dat beklaagde wordt vervolgd voor het instandhouden van de zijweg niet het aanleggen; dat beklaagde niet betwist dat hij deze zijweg zonder vergunning heeft instandgehouden doch de breedte en de aard van de weg betwist (zou niet verhard zijn); dat echter deze beweringen van beklaagde niet van die aard zijn anders te moeten oordelen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten; dat bijkomend het gebruikte materiaal en het al dan niet bestaan van hinder irrelevant zijn voor de beoordeling van de schuld van beklaagde; dat beklaagde het ten onrechte merkwaardig acht dat hij wordt veroordeeld voor de inbreuk voorzien in de tenlastelegging A.2 en niet veroordeeld voor de inbreuk voorzien in de tenlastelegging A.3 wat betreft de verhardingen van de grond met steenpuin; dat integendeel de eerste rechter beklaagde wel veroordeelde voor de inbreuk voorzien in de tenlastelegging A.3 wat betreft de verhardingen van de grond met steenpuin; dat immers beklaagde zelf verklaart dat hij de grond tot 50 cm had uitgegraven en gevuld met steenpuin (stuk 103);

Overwegende wat betreft het feit voorzien onder de tenlastelegging A.4, dit betrekking heeft op het instandhouden van een stal vanaf 27 april 1995 tot 6 mei 2000, opgetrokken en verder gebouwd na verval van de verleende bouwvergunning; dat de eerste rechter terecht beklaagde vrijspak voor deze inbreuk op gegronde overwegingen die het Hof overneemt en tot de zijne maakt; dat immers art. 52 van de wet van 29 maart 1962 enkel gewag maakt van het verval van de bouwvergunning indien binnen

het jaar de werken niet zijn aangevat doch niet voorziet zoals bepaald in art. 128 lid 2 van het decreet van 18 mei 1999 in het verval van de vergunning indien de werken niet regelmatig werden verder gezet hetgeen nog niet van toepassing is op de huidige feiten (dit artikel trad in werking op 1 mei 2000);

Overwegende dat beklaagde wat betreft het feit onder de tenlastelegging B. vervolgd wordt voor de instandhouding van een verharde weg die op een andere plaats is aangelegd dan vergund; dat beklaagde ten onrechte voorhoudt dat deze strafvordering vervallen is door verjaring, het feit gepleegd zijnde van 17 maart 1999 tot minstens 21 juni 2000;

Overwegende dat beklaagde weliswaar niet betwist dat deze weg niet overeenstemt met de vergunde weg maar beweert dat ingevolge instructies van Distrigas hij verplicht was deze weg niet conform de vergunning aan te leggen; dat deze bewering van beklaagde door geen enkel stuk wordt gestaafd; dat beklaagde deze bewering nooit tijdens het onderzoek noch voor de eerste rechter heeft geformuleerd; dat het Hof thans ook niet meer ingaat op het verzoek tot bijkomend onderzoek omdat het niet nuttig is om een oordeel ten gronde te vellen; bovendien zou de redelijke termijn dan ongetwijfeld overschreden worden gezien de feiten dateren van 1999 en 2000;

Overwegende dat het Hof geen rekening houdt met de verdachtmakingen van beklaagde in conclusies dat het gemeentebestuur handelt uit wraakgevoelens gezien niemand hinder heeft dat deze weg niet conform de vergunning is aangelegd; dat het al dan niet bestaan van hinder irrelevant is en integendeel het Hof van oordeel is dat beklaagde kennelijk niet beseft dat hij als eigenaar niet heer en meester is over zijn grond en de reglementering inzake stedenbouw dient na te leven en er aldus geen sprake kan zijn van haarklieverij;

Overwegende dat de eerste rechter ten onrechte beklaagde heeft ontslagen van rechtsvervolging voor het feit voorzien onder de tenlastelegging C. (niet vergunde bestemmingswijziging) om reden dat het besluit van 17 juli 1984 onwettig is wegens het ontbreken van hoogdringendheid en afwezigheid van advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; dat de inhoud van dit besluit immers is opgenomen in art. 192 bis van het decreet van 18 mei 1999 en met terugwerkende kracht van toepassing is tot de inwerkingtreding van dit

besluit zijnde 7 september 1984 en derhalve de bestemmingwijziging van een gebouw vergunningsplichtig is;

Overwegende dat beklaagde zelf in het strafdossier verklaart dat zijn terrein voor andere doeleinden dan landbouwactiviteiten wordt gebruikt en de landbouwactiviteit voor hem slechts een bijberoep is (zie verklaring aan dhr. onderzoeksrechter op 5 mei 99 stuk 136); dat beklaagde erkent dat deze loods is omgebouwd tot een noodwoning, bergplaats en gelagzaal waar regelmatig feesten worden georganiseerd; dat beklaagde zich ten onrechte beroept op het principe "non bis in idem" verwijzend naar het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 24 februari 1998 waarbij beklaagde veroordeeld werd voor het bouwen van een loods zonder vergunning hetgeen een ander feit is dan dat waarvoor beklaagde nu wordt vervolgd (nl. een bestemmingswijziging zonder vergunning);

Overwegende dat er aangaande deze loods nog een hangende administratieve procedure voor de Raad van State zou zijn doch dit geen wettelijk beletsel uitmaakt voor de verdere uitoefening van de strafvordering en de behandeling van de zaak door de strafrechter;

Overwegende dat het feit voorzien onder de tenlastelegging C. dan ook bewezen is;

Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen D. en E. bewezen zijn aan de hand van de stukken van het dossier en het Hof verwijst naar de oordeelkundige motivering van de eerste rechter die zij herhaalt en overneemt;

Overwegende dat het feit voorzien onder de tenlastelegging F. eveneens om gegronde redenen door de eerste rechter is bewezen verklaard hetgeen het Hof herhaalt en overneemt; dat immers beklaagde niet betwist dat er meer dan 12 dansactiviteiten worden georganiseerd (zie lijst gemelde evenementen van beklaagde aan het gemeentebestuur) in een lokaal dat een oppervlakte heeft van meer dan 100 m²; dat het irrelevant is of deze evenementen al dan niet de tolerantiegrens overschrijden; dat het organiseren van een dergelijk aantal evenementen zonder milieuvergunning wel strafbaar is op grond van art. 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en de artikelen 1, 5§1 en 80 en bijlage 1 rubriek 32.1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991; dat de eerste rechter terecht oordeelde dat de door beklaagde georganiseerde evenementen op

zijn eigendom (o.a. indianenhappenings) niet kunnen beschouwd worden als activiteiten die georganiseerd worden naar aanleiding van bijzondere gelegenheden zoals carnaval, kermissen e.d. waarvoor geen milieuvergunning vereist is;

Overwegende dat wat betreft het feit voorzien onder de tenlastelegging G., beklaagde erkent dat bij het organiseren van de weekendevenementen in de zomermaanden tenten worden opgeslagen en heel wat mobilhomes aanwezig zijn op zijn eigendom; dat de eerste rechter terecht oordeelde dat gelet op de frequentie van de georganiseerde evenementen beklaagde een terrein voor openluchtcreatieve verblijven exploiteert zonder te beschikken over een kampeervergunning; dat het stilzwijgen van de gemeentebestuur bij ontvangst van de lijst van de evenementen niet beschouwd kan worden als een toelating of een vrijstelling van de vergunningsplicht; dat het van geen belang is dat in het proces-verbaal de data niet worden vermeld waarop beklaagde melding heeft gedaan van de evenementen om reden dat er nooit een vrijstelling van vergunningsplicht door het gemeentebestuur is verleend;

2. Zaak II: notnr.

Overwegende dat het feit voorzien onder de tenlastelegging A.1 (constructie in betonnen platen = stalling) zoals geactualiseerd, B en C van zaak II bewezen is en A.2 wat betreft de oude bakstenen constructie niet bewezen is, op grond van de oordeelkundige motiveringen van de eerste rechter die het Hof overneemt en tot de zijne maakt; dat de beweringen van beklaagde in conclusies niet van die aard zijn om anders te oordelen; dat beklaagde er immers verkeerdelijk vanuit gaat dat deze constructies liggen in een niet kwetsbaar gebied; dat de tenlastelegging A betrekking heeft op de instandhouding van een niet vergunde constructie in de periode van 1 december 2000 tot 5 maart 2002 en derhalve niet verjaard is;

3. Straftoemeting

Overwegende dat derhalve de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A.1, 2 en 3 wat betreft de verhardingen met steenpuin, B., C., D., E., F. en G. van zaak I en A.1, B. en C. van zaak II zoals gepreciseerd en geactualiseerd en verbeterd, bewezen is en deze feiten gepleegd werden met eenheid van opzet zodat er slechts een straf dient te worden opgelegd met name de zwaarste;

Overwegende dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden waaruit blijkt dat beklaagde meermaals voor gelijkaardige feiten is veroordeeld, de omstandigheden en de ernst van de feiten die een langdurige miskennen uitmaken van het milieu en van de goede ruimtelijke ordening beklaagde voor deze vermengde feiten dient te worden bestraft met een geldboete van 3.000 euro vermeerderd met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Overwegende dat nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de bestraffing met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken;

Dat deze geldboete beklaagde ervan moet weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hem moet leren de regels van de ruimtelijke ordening te respecteren;

Dat de duur van de gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

2. de herstellvorderingen

Overwegende dat het Hof niet bevoegd is om over onderdelen van de herstellvorderingen die betrekking hebben op het verwijderen van steenpuin, houtsnippers en afbraakmateriaal (A.3 van zaak I) en de stal (A.4 zaak I) te oordelen om reden dat beklaagde werd vrijgesproken voor de tenlasteleggingen A.3 van zaak I (opslaan van puin, houtsnippers en afbraakmateriaal) en A.4 van zaak I (stal);

Overwegende dat nu de feiten van instandhouding van de overige wederrechtelijke constructies in landschappelijk waardevol agrarisch gebied bewezen zijn gebleven, deels dient ingegaan op de herstellvorderingen desbetreffend van de stedenbouwkundige inspecteur d.d. 4.09.00 (zaak I) en 9.08.01 (zaak II);

Overwegende dat de herstellvorderingen zowel intern als extern wettig zijn en op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beogen van de gevolgen van de door beklaagde gepleegde

misdrijven; dat zij steunen op motieven van een goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk zijn terwijl er evenmin een schending is van art 159 G.W.;

Overwegende dat door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde is gesteld zodat het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat het bestuur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregel doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt;

Dat de herstellvorderingen tijdig werden ingesteld en op afdoende wijze zijn gemotiveerd vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk zijn;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- het slopen van de mandanhut: beklaagde beweert dat deze inmiddels zou zijn gesloopt doch een bewijs wordt niet bijgebracht
- het opbreken van de aangelegde toegangsweg en zijweg, de verwijdering van alle steenpuin en afbraakmateriaal alsook het aanvullen met zuivere teelaarde
- het ongedaan maken van het strijdig gebruik van de loods als gelagzaal, noodwoning en berging
- het slopen van de constructie in betonplaten (= stalling) (tenlastelegging A.1 zaak II);

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 500 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; dat het opleggen van een dwangsom noodzakelijk is om reden dat beklaagde reeds voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld;

3. Verwijdering van afval:

Overwegende dat het Hof op grond van art. 59 van het afvalstoffendecreet de verwijdering beveelt van afval, met name verontreinigde houtsnippers (tenlastelegging E van zaak I), dat zich nog op de percelen bevindt en dit binnen een periode van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

4. De burgerlijke vorderingen

4.a. de vordering van vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen

Overwegende dat de gevorderde morele schade ten belope van 1 euro zoals door de eerste rechter is toegekend, ook door het Hof wordt toegekend;

Overwegende dat de burgerlijke partij bijkomend een materiële schade vordert ex aequo et bono begroot op 1 euro;

Dat de eerste rechter terecht deze schadepost heeft afgewezen; dat immers niet aangetoond is dat de kosten van een raadsman kosten zijn die in causaal verband staan met de bewezen verklaarde inbreuken; dat de tijd en energie die de burgerlijke partij nodig had om een dossier samen te stellen en de overtredingen te laten vaststellen om beklaagde te laten vervolgen, een taak is die tot de opdracht van de gemeente behoort en geen schade is die veroorzaakt werd door de bewezen verklaarde inbreuken;

4.b. de vordering van _____

Overwegende dat de burgerlijke partijen als bureaus van beklaagden ingevolge de bewezen verklaarde inbreuken morele schade hebben geleden zodat het Hof de gevorderde morele schadevergoeding ten belope van 1 euro toekent;

Overwegende dat de burgerlijke partijen bijkomend een materiële schade vorderen ex aequo et bono begroot op 2.500 euro;

Overwegende dat de eerste rechter op gegronde overwegingen deze materiële schade afwees die het Hof overneemt en herhaalt; dat de burgerlijke partijen in hoger beroep geen nieuwe argumenten of stukken bijbrengen die eventueel materiële schade aantonen in oorzakelijk verband met de bewezen verklaarde inbreuken;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212, 226, 227 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 39, 46 van het decreet van 28 juni 1985
- 1, 5, 80 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubriek 2.2.1c, 32.1 bijlage 1 besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 2, 3, 12, 14, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58, 59, 60 van het decreet van 2 juli 1981
- 2§1, 2§2, 3§1, 6 en 8 van het decreet van 3 maart 1993
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 44, 45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 21);

Bevestigt het bestreden vonnis mits volgende wijzigingen;

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlastelegging sub C. van zaak I;

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub A.1, A.2, A.3 (wat betreft de verhardingen van grond met steenpuin), B., C., D., E., F. en G. van zaak I en A.1 (constructie in betonplaten), B. en C. van zaak II tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFTIENDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld en dit voor een gedeelte van DUIZEND EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND, zodat een gedeelte van TWEEDUIZEND EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op TIENDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN effectief blijft;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Gelast de verwijdering van de afvalstoffen op basis van artikel 59 van het afvalstoffendecreet, met name van de verontreinigde houtsnippers,

binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de herstellvorderingen in zover die betrekking hebben op het verwijderen van steenpuin, houtsnippers en afbraakmateriaal (A.3 van zaak I) en de stal (A.4 zaak I);

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het slopen van de mandanhut
- het opbreken van de aangelegde toegangsweg en zijweg, de verwijdering van alle steenpuin en afbraakmateriaal alsook het aanvullen met zuivere teelaarde
- het ongedaan maken van het strijdig gebruik van de loods als gelagzaal, noodwoning en berging
- slopen van de constructie in betonplaten (= stalling)

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJFHONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen zowel op strafrechtelijk als op burgerrechtelijk gebied, waaronder deze van de tweede dagvaarding in zaak I, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 743,81 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
EENENDERTIG MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier